

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

27. oktoober 1994*

(Konkurents - Infovahetussüsteem - Konkurentsivastane mõju - Erandi andmisest
keeldumine)

kohtuasjas T-34/92

Fiatagri UK Limited, äriühing, mis allub Inglismaa ja Walesi seadustele, asukohaga Basildon (Ühendkuningriikides), ja
New Holland Ford Limited, äriühing, mis allub Inglismaa ja Walesi seadustele, enne **Ford New Holland Limited**, asukohaga Basildon (Ühendkuningriikides),
mida esindab Mario Siragusa, Rooma advokatuur, ja Giuseppe Scasselati-Sforzolini, Bologna advokatuur, dokumentide kättetoimetamise aadress: Luxembourgis: juristibüroo Ernst Arendt, 8-10 Rue Mathias Hardt

kui hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, mida esindab agendina Julian Currall komisjoni õigusteenistusest, ja Stephen Kon, jurist, ja Leonard Hawkes, advokaat, Bar of England and Wales, dokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis: komisjoni õigusteenistus, Georgios Kremlis'e kontor, Wagner Centre, Kirchberg,

kui kostja,

HAGIAVALDUS komisjoni 17. veebruari 1992 otsuse 92/157/EMÜ, mis puudutab menetlust vastavalt asutamislepingu artiklile 85 (IV/31.370 ja 31.446 "UK Agricultural Tractor Registration Exchange", ELT 1992 L 68, lk. 19) tühistamiseks:

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president J.L. Cruz Vilaça ja kohtunikud C.P. Briët, D.P.M. Barrington, A. Saggio ja J. Biancarelli,

Kohtusekretär: H. Jung,

arvestades kirjalikku menetlust ja sellele järgnenud ärakuulamist 16. märtsil 1994,

on teinud järgmise

otsuse

Asjaolud

1 Agricultural Engineers Association Limited (edaspidi AEA) on kutseühing, mis on avatud kõigile Ühendkuningriigis toimivatele põllumajandustraktorite tootjatele või importijatele. Hagi esemeks olevate sündmuste ajal kuulus ühendusse umbes 200 liiget, kaasaarvatud Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited ja Watveare Limited. Mõlemad hagejad on seega AEA liikmed.

(a) Haldusmenetlus

2 Eelkõige sekkumatustõendi või individuaalerandi saamiseks teatas AEA komisjonile 4. jaanuaril 1988 lepingust, mis puudutas Ühendkuningriigi Transpordiministeeriumi poolt peetavat põllumajandustraktorite registriandmetel põhinevat "UK Agricultural Tractor Registration Exchange" nimelist infovahetusüsteemi (edaspidi esimene teade). Nimetatud infovahetusleping asendas varasemat, 1975. aastal sõlmitud lepingut, millest ei oldud komisjonile teatatud. Viimatinimetatud lepingust anti komisjonile teada 1984. aastal seoses uurimisega komisjonile esitatud kaebuse asjus, mis puudutas paralleelse impordi takistamist.

3 Kõik Ühendkuningriikide põllumajandustraktorite tootjad ja importijad võivad vabalt ühineda teates nimetatud lepinguga sõltumata sellest, kas nad on AEA liikmed. AEA osutab lepinguga seotud sekretariaaditeenuseid. Hagejate väitel kõikus ajavahemiku jooksul, mil asja uuriti, lepingu osapoolte arv seoses sektori restruktureerimisega; teate esitamise ajal osales lepingus kaheksa tootjat, kaasaarvatud hagejad. Lepingu osapooled on lõikes 1 nimetatud kaheksa ettevõtjat, kes komisjoni väitel valitsevad 87 – 88 % Ühendkuningriigi traktoriturust, ülejäänud turuosa jagavad omavahel mitu väiketootjat.

4 11. novembril 1988 esitas komisjon vastulause AEAlle, kõigile esimeses teates nimetatud lepingupoolele ja Systematics International Group of Companies Limited nimelisele andmetöötlusfirmale (edaspidi SIL), kes vastutas vormis V55 sisalduvate andmete töötlemise ja käitlemise eest (vt. lõige 6). 24. novembril 1988 otsustasid lepingupooled peatada lepingu rakendamise. Hagejate väitel alustati lepingu rakendamist hiljem uuesti, kuid ei edastatud informatsiooni, mis oleks näidanud konkurentide poolt tehtud müügitehinguid ei üksikult ega kogumis. Komisjonis toimunud ärakuulamise käigus väitsid nad, toetudes ennekõike Berliini Science Centeri liikme professor Albachi uurimusele, et edastatud informatsioon avaldas konkurentsile soodsat mõju. 12. märtsil 1990 teatasid lepingu viis osapoolt, kaasaarvatud hagejad, komisjonile uuest informatsiooni edastamise lepingust nime all "UK Tractor Registration Data System" (edaspidi Data System) (edaspidi teine teade) ja kohustusid uut süsteemi mitte kasutusele võtma enne, kui saavad komisjonilt oma teatele vastuse. Hagejate väitel toob uus leping kaasa ühelt poolt, et selle alusel hakatakse edastama andmeid oluliselt väiksemas mahus ja pikema ajavahemikuga ning teiselt poolt, et see eemaldab "institutsioonilised" faktorid, mille vastu komisjon oli eelpool nimetatud vastulauses protestinud.

5 Komisjoni 17. veebruari 1992. aasta otsuses 92/157/EMÜ, mis puudutab menetlust vastavalt asutamislepingu artiklile 85 (IV/31.370 ja 31.446 „UK Agricultural Tractor Registration Exchange“, ELT 1992 L 68, lk. 19) (edaspidi otsus), komisjon:

- väitis, et põllumajandustraktorite registriandmeid puudutava informatsiooni vahetuse leping on vastuolus asutamislepingu artikli 85 lõikega 1 "kuna selline andmetevahetus annab tootjatele konkreetset teavet konkurentide tehtud müügitehingute ja ka oma edasimüüjate müügi ja impordi kohta." (artikkel 1);
- keeldus rahuldamaast taotlust erandi saamiseks vastavalt asutamislepingu artikli 85 lõikele 3 (artikkel 2);

- kohustas AEAd ja lepinguosalisi lõpetama konkurentsireeglite rikkumine niivõrd, kui võrdnad pole seda veel teinud ja tulevikus vältima sarnase eesmärgi või mõjuga lepingutesse astumist (artikkel 3).

(b) *Lepingu sisu ja juriidiline tagapõhi*

6 Ühendkuningriikide seaduse kohaselt tuleb kõik sõidukid, mida kavatakse kasutada Ühendkuningriikide avalikel teedel, registreerida transpordiministeeriumis. Registreerimisavaldus esitatakse selleks ettenähtud vormil V55. Transpordiministeeriumiga sõlmitud kokkuleppe kohaselt saadab ministeerium osa sõidukite registreerimist puudutavaid andmeid SILile. Hagejate väitel on see kokkulepe identne muude sõidukikategooriate tootjate ja importijatega sõlmitud kokkulepetega.

7 Pooled on eri seisukohtadel mitme faktilise küsimuse osas, mis puudutavad vormis sisalduvat informatsiooni ja selle kasutamist. Need lahkarvamused võib kokku võtta järgmiselt:

8 Hagejad rõhutavad, et arvestades lepingupooltele edastatava informatsiooni administratiivse päritolu ja edasimüüjate varude piiratusena, võib traktori tellimisest kuni selle kättetoimetamiseni kuluda küllalt pikk aeg enne seda, kui sõiduk võetakse kasutusele avalikel teedel ja lepingupooltele edastatakse sellekohane informatsioon. Seetõttu võib müügikuupäeva ja registreerimise kuupäeva vahele jääda pikk periood, mistõttu hagejate arvamusel ei ole võimalik saada turu olukorrast "hetkepilti" ja, et kogutav informatsioon on ligilähedane. Hagejate väitel kogub SIL informatsiooni blankettidelt, mis pärast seda hävitatakse ega anta neid otseselt üle lepingupooltele.

9 Hagejad kinnitavad, et V55 blankette on mitut eri tüüpi, mis on nummerdatud alates V55/1 kuni V55/5. Hagejad lisavad, et eelnimetatud blankettidest on eeltäidetud ainult vorm V55/1. British Leylandi kasutatud vormid V55/2 ja V55/4 ei ole enam kasutusel ja vorm V55/3, mida kasutatakse vormi V55/1 kaotamineku korral, täidetakse tervikuna käsitsi. Vormi V55/5 kasutavad sõltumatud maaletoojad ning seda kasutatakse ka kasutatud sõidukite müügi korral. Hagejate väitel registreeritakse traktor tihti alles pärast seda, kui seda on kõigepealt kasutatud eramaal, kuid sellega pole liigeldud avalikel teedel. Kõikidel eelnimetatud juhtudel ei ole lepingupooltel otsest võimalust vormidega tutvuda.

10 Komisjoni väitel eksisteerib sellest blanketist kaks põhivarianti: tootjate ja ainuimportijate poolt eeltäidetavad vormid V55/1 ja V55/4, mida vahendajad kasutavad neile toimetatud sõidukite registreerimiseks, ja paralleelse impordi korral kasutatav vorm V55/1.

11 Komisjoni väitel sisaldab vorm järgnevat informatsiooni, mille erinevaid aspekte hagejad vaidlustavad:

- mark (tootja);
- mudel, seeria- ja kerenumbr ja registreerimiskuupäev; 7. detsembril 1993 toimunud kohtumises poolte ja ettekandja-kohtuniku vahel ilmnes, et SIL salvestab seeria (või kere) numbreid puuduvat informatsiooni. Esimese teate esemeks oleva süsteemi alusel ei edastata enam lepingupooltele seda informatsiooni pärast seda, kui lepiti kokku, et SIL lõpetab alates 1. septembrist 1988 lepingupooltele sõidukite registreerimisvormide saatmise. Hagejate väitel vajavad tootjad seda informatsiooni turult tagasivõtmise kampaaniate läbiviimiseks ja neile esitatud garantiinõuete kehtivuse kontrollimiseks; hagejate väitel on see põhjuseks, miks nimetatud andmeid, mida lepingupooltele edastas ka Data System, saadeti lepingupooltele kuni 1988. aasta septembrikuuni;
- algne vahendaja ja müüja (kood, nimi, aadress ja postikood): hagejate väitel SIL neid andmeid ei salvesta;
- sõiduki registrikohase valdaja täielik postikood: hagejate väitel salvestab SIL sõiduki registreeritud valdaja postikoodist ainult viis esimest numbrit, et võimaldada postikoodi piirkonna tuvastamist, kusjuures vahel taandatakse see kõigest kolme kuni nelja märgini; poolte vahel 7. detsembril 1993 toimunud kohtumise käigus selgitas SIL, et kui blanketil ei ole postikoodi toodud, kasutab SIL lõppkasutaja postikoodile kõige lähemat koodi, nimelt müüja koodi. Viimatinimetatud koodi puudumisel kasutati algse vahendaja postikoodi ja kui ka seda koodi blanketil ei olnud, siis kasutati selle piirkonna eest vastutava Local Vehicle Licencing Office (edaspidi LVLO) postikoodi. Kohtumisel selgitas SIL, et edasimüüjate müügiterritoriumide määratlemiseks tuli kogu informatsioon siduda postikoodi piirkondadega;
- sõiduki registreeritud valdaja nimi ja aadress: 7. detsembril 1993 toimunud pooltevahelise kohtumise käigus väitsid hagejad, et kuigi nimetatud informatsioon võib esineda vormi V55 kolmandal leheküljel, mis on ainus SILile edastatav leht, ei salvestata seda informatsiooni, mistõttu ei edastata seda teavet ka lepinguosalistele, ning SIL tõendas seda väidet.

12 Pooled nõustuvad, et SILi poolt lepinguosalistele edastavat informatsiooni võib jagada kolme kategooriasse, kuid defineerivad neid kategooriaid erinevalt.

13 Hagejate väitel on need kolm informatsioonikategooriat, mida SIL neile edastab, järgmised:

- majandusharu andmed: kogu majandusharus müüdüd traktorite registreerimisega seonduvad koondarvud ajavahemike, võimsuse, jõuülekanne ja sõiduki registreeritud valdajate postikoodipiirkondade kaupa;
- tuvastamist võimaldav informatsioon: iga lepinguosalise müüdüd traktorite registreerimisandmed müügikuupäeva, traktori mudeli ja sõiduki registreeritud valdaja kaupa;
- omaandmed, mida väljastatakse ainult asjaomasele lepinguosalisele: vastava lepinguosalise turustusvõrgustikku kuuluvate edasimüüjate poolt müüdüd registreeritud traktorid, kahe eelmise kategooria andmed geograafilises jaotuses, antud lepinguosalise turustusvõrgustik müügiterritooriumi piirkondade kaupa, antud lepinguosalise poolt tellitud täpsemad analüüsid ning tema poolt müüdüd traktorite registreerimisnumbrid.

14 Komisjoni väitel on eelnimetatud kolm informatsioonikategooriat järgmised:

- majandusharu koondinformatsioon: müügitehingud kogu majandusharus, vajadusel võimsuse ja jõuülekanne kaupa; see informatsioon on saadaval aasta, kvartali, kuu või nädala kaupa;
- andmed iga lepinguosalise müügi kohta: iga tootja poolt müüdüd ühikute arv ja tema turuosa geograafiliste piirkondade kaupa: Ühendkuningriigid tervikuna ning jagatuna regioonideks, krahvkondadeks ja müügipiirkondadeks, mida saab tuvastada igasse territooriumisse kuuluvate postikoodipiirkondade kaudu; see informatsioon on saadaval kuu, kvartali ja aasta kaupa (aastased andmed viimase kaheteistkümne kuu, kalendriaasta või jooksva aasta kohta);
- andmed iga lepinguosalise müügivõrgustikku kuuluvate edasimüüjate müügitehingute kohta, ennekoike edasimüüjate impordi ja eksporditehingute kohta nende oma territooriumil. See võimaldab impordi- ja eksporditehingute kokkuvõimist edasimüüjate territooriumidega ja sellise müügitegevuse võrdlemist müügiga, mida edasimüüjad viivad läbi nende oma territooriumil. Otsuse punktide 29, 30, 55 ja 56 kohaselt saab tootja, olles sel moel teada saanud müüdüvate traktorite sihtkoha, soovi korral kahjustada edasimüüjate jaemüügitegevust väljaspool neile eraldatud territooriumi nii Ühendkuningriikides kui väljaspool seda. Poolte

vahel toimunud 7. detsembril 1993 toimunud kohtumise käigus väitsid hagejad, et ainult tootja ise, mitte aga tema konkurendid, saab võrrelda omaenda edasimüüjate müügitegevust ja et, vastupidiselt otsuses tehtud väidetele, ei võimalda infovahetussüsteem erinevatel tootjatel võrrelda teatud turustusvõrgustiku edasimüüjate tehtud müügitehinguid.

15 Hagejad rõhutavad, et andmed, mille sisuks on "dealer-import" ja "dealer-export" ei ole lepinguga kaetud ja SIL edastab neid lepinguosalistele ainult SILiga sõlmitud individuaalsete kokkulepete alusel. Andmed, mida teise teate objektiks olnud lepingu alusel enam ei edastata, puudutavad edasimüüjate poolt väljaspool nende territooriumi tehtavaid müügitehinguid (dealer-export) ja teiste Ühendkingriikide edasimüüjate tehtavaid müügitehinguid teatud edasimüüja territooriumil (dealer-import). Seega ei puuduta see informatsioon eksporti teistesse liikmesriikidesse ega eksporti nendest riikidest.

16 Komisjoni väitel varustas SIL kuni 1988. aastani lepinguosalisi sõltumatute importijate poolt kasutatava vormi V55/5 koopiatega. Alates 1988. aastast saadab SIL lepinguosalistele ainult nendelt vormidelt saadud andmed ning blanketid hävitatakse pärast seda, kui SIL on neid kasutanud. Komisjon väidab, et nimetatud registreerimisdokumendid tegid võimalikuks paralleelse impordi tuvastamise, põhiliselt sõidukite seerianumbrite alusel. Viimatinimetatud informatsiooni osas selgitas komisjon 7. detsembril 1993 toimunud pooltevahelisel kohtumisel, et komisjoni arvates on vajalik eristada ühelt poolt vormid V55/1, 3 ja 4 ning teiselt poolt vorm V55/5. Vormid V55/1, 3 ja 4 eeltäidetakse tootja poolt nii, et seerianumber kantakse vormile, mis antakse kaasa igale sõidukile ja seetõttu saavad tootjad traktorite sihtkohast täieliku ülevaate. Teiselt poolt saatis SIL kuni 1988. aasta septembrini lepinguosalistele vormi V55/5, mis võimaldas neil soovi korral teada saada sõidukite päritolu. Sama kohtumise käigus möönis komisjon, et pärast 1. oktoobril 1988. ei võimaldanud süsteem enam tootjatel paralleelseid importe jälgida. Nimetatud koosolekul väitsid hagejad, et neil polnud võimalik paralleelseid importe jälgida ka enne 1. septembrit 1988, sest sõiduki kerenumbrit ei kantud vormile V55/5 süsteemselt.

Poolte nõuded

17 Nendel asjaoludel esitasid hagejad 6. mail 1992. aastal Kohtu kantseleisse käesoleva hagiavalduse.

18 Hagejad paluvad Kohtul:

- (i) määrata, et esitataks protokoll komisjoni liikmete kolleegiumi koosoleku kohta, kus võeti vastu komisjoni 17. veebruari 1992. aasta otsus C(92)271 kohtuasjade IV/B-2/31.370 ja 31.446 (UK Agricultural Tractor Registration Exchange) kohta ning protokollile lisatud otsuse tekst; ning määrata, et esitataks komisjoni poolt enne protokollile edastamist nõuandekomiteele protokollile tehtud muudatused;
- (ii) kuulutada otsus õigustühiseks või alternatiivina, võtta hagi vastu ja tühistada otsus;
- (iii) mõista kohtukulud sisse komisjonilt.

19 Oma vastuses palusid hagejad lisaks, et kohtuasi liidetaks John Deere Limited poolt algatatud kohtuasjaga T-35/92.

20 Komisjon palub Kohtul:

- (i) lükata hagiavaldus põhjendamatuna tagasi;
- (ii) lükata tagasi hagejate nõudmine, et esitataks protokoll komisjoni liikmete koosoleku kohta, kus võeti vastu komisjoni 17. veebruari 1992. aasta otsus C(92)271 kohtuasja IV/B-2/31.370 ja 31.446 (UK Agricultural Tractor Registration Exchange) kohta ning protokollile lisatud otsuse tekst;
- (iii) mõista menetluskulud sisse hagejalt.

21 Oma vasturepliiigis teatas komisjon Kohtule, et ta ei ole vastu, et käesolev kohtuasi liidetakse suulises menetluses John Deere Limited poolt algatatud kohtuasjaga T-35/92 tingimusel, et mõlemas kohtuasjas langetatakse eraldi kohtuotsus. Pärast kirjalikku menetlust määras Esimese Astme Kohtu teise koja president 28. oktoobril 1993 antud määrusega, et käesolev kohtuasi liidetakse suulises menetluses kohtuasjaga T-35/92 John Deere Limited vs. komisjon tingimusel, et tagatakse kohtuasja T-35/92 hagi teatavate osade ja juurdekuuluvate lisade salastatus käesoleva kohtuasja hagejate suhtes.

22 Pärast kohtunik-ettekandja ettekande ärakuulamist otsustas Esimese Astme Kohus (teine koda) alustada suulist menetlust ilma ettevalmistava uurimiseta. Sealjuures palus Kohus pooltel vastata mõningatele kirjalikele küsimustele ja esitada mõningaid dokumente. Hagejad ja kostja vastasid nimetatud küsimustele 2. detsembril 1993. Lisaks kutsuti pooled ja SIL vastavalt kodukorra artiklile 64 läbirääkimisele kohtunik-ettekandjaga. Kohtumine toimus 7. detsembril 1993. Avalikul istungil, mis toimus 16. märtsil 1994, esitasid pooled oma suulised argumendid ja vastasid Kohtu esitatud suulistele küsimustele. Istungi käigus kuulati

vastavalt kodukorra 68 artiklile ja järgnevatele artiklitele tunnistajana ära SILi esindaja hr. Hodges.

Poolte väited ja argumendid

23 Hagejad väidavad, et:

- otsus võeti vastu õigusevastase menetlusega;
- otsus ei ole piisavalt põhjendatud;
- otsus põhineb toote ja vastava turu kohta ebaõigel määratlusel;
- otsus sisaldab edastatud andmete uurimisega seotud faktivigu;
- otsus põhineb asutamislepingu artikli 85 lõike 1 tõlgendamisega seotud õigusnormi rikkumisel;
- otsus jätab käesolevale asjale õigusvastaselt kohaldamata asutamislepingu artikli 85 lõiget 3.

Väide, et otsus võeti vastu õigusevastase menetlusega.

24 Toetamaks oma nõuet otsuse õigustühiseks kuulutamise kohta väidavad hagejad esiteks, et tuleks selgitada, kas komisjoni kodukorda on jälgitud ning teiseks, et komisjon tegi ärakuulamise protokolliga teatavaid muudatusi.

Väite esimene osa: komisjoni kodukorra rikkumine

25 Hagejad leiavad otsuse sõnastuse põhjal, sellisena nagu see nendeni jõudis, et neil on põhjust kahtlustada, et selles asjas ei järgitud sel ajal jõus olnud komisjoni 9. jaanuaril 1963. aastal kehtestatud kodukorra 63/41/EMÜ (ELT 1963, 17, lk 181), mida peeti ajutiselt jõus komisjoni 6. juuli 1967. aasta otsuse 67/426/EMÜ (ELT 1967 L 147, lk 1) artikliga 1 ja mida viimati parandati komisjoni 8. jaanuari 1966. aasta otsusega 86/61/EMÜ, Euratom, (ELT 1966 L 72, lk 34), artikli 12 vorminõudeid. Seetõttu paluvad hagejad Kohtul määrata vajalikud uurimismeetmed, et selgitada, kas on järgitud asjakohast menetlust ning, kui seda ei ole võimalik tuvastada, kuulutada otsus õigustühiseks (Esimese Astme Kohtu liidetud kohtuasjades T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 ja T-104/89 BASF ja teised vs. komisjon [1992] ECR II-315).

26 Komisjon leiab, et selle kohtuasja asjaolud erinevad oluliselt ülalnimetatud BASFi kohtuasja asjaoludest. Käesolevas kohtuasjas ei ole Kohtul põhjust nõuda komisjoni liikmete kolleegiumi koosoleku protokollide esitamist ja hagejatel ei ole õigust seda nõuda.

27 Kohus leiab, et hagi esemeks oleva otsuse kohta, sellises vormis nagu sellest on hagejatele teada antud, kohaldub Euroopa ühenduste meetmeid puudutav kehtivuse presumptsioon, sest kohtuasjas ei ole ilmnenu asjaolusid, mis vaidlustaksid otsuse kehtivust. Kuna hagejad ei ole esitanud nimetatud presumptsiooni ümberlukkamiseks mingeid tõendeid, ei pea Kohus määrama palutud uurimismeetmeid. Otsuse koopia kinnitamise protseduuri ja sellest teatamise osas leiab Kohus, et isegi, kui koopiat või sellest ettevõtjatele teatamist puudutavate vigade olemasolu oleks võimalik tõestada, ei muudaks sellised vead mingil juhul otsust õigusvastaseks või, *a fortiori*, kehtetuks ning mõjutaksid ainult kuupäeva, millest hakkab kulgema selle vastu hagi esitamise tähtaeg. Ka käesoleva hagi sõnastusest ilmneb, et hagejatel oli käesolevas asjas võimalus saada otsuse kohta täielikku informatsiooni ja kinnitada oma protsessiõigusi. Käesolevas kohtuasjas saadeti hagejatele otsuse koopia komisjoni peasekretäri poolt tõestatud koopia. Selline koopia vastab originaalile, kuna ei ole esitatud usaldusväärseid tõendeid, mis võimaldaksid selle kehtivust kahtluse alla seada (Esimese Astme Kohtu otsus liidetud kohtuasjades 97 kuni 99/87 Dow Chemical Iberica ja teised vs. komisjon [1989] ECR 3165, 59 lõige, ja Kohtu otsus kohtuasjas T-43/92 Dunlop Slazenger vs. komisjon, avaldatakse hiljem, avaldamisandmed ei ole teksti koostamise ajal veel teada, lõiked 24 ja 25). Arvestades neid asjaolusid, lükatakse väite esimene osa kõrvale.

Väite teine osa: eeskirjade eiramine ärakuulamise protokollis

28 Hagejad väidavad, et komisjoni 14. oktoobri 1991 kiri, millega hagejaid teavitati ärakuulamise protokollide sisseviidud muutustest, oli adresseeritud ettevõtetele aga mitte nende juristidele. Hagejad väidavad ka, et pärast seda, kui neid otsusest teavitati, ilmnes, et komisjon oli teinud ärakuulamise protokollide ühepoolseid muudatusi enne selle edastamist konkurentsi kahjustavat tegevust ja turgu valitsevat seisundit käsitlevale nõuandekomiteele. Hagejad paluvad Kohtul määrata vajalikud uurimismeetmed selgitamiseks, kas protokollide tehtud muutuste mõjul on ka hagejate esitatud argumendid muutunud.

29 Komisjoni leiab, et hagejate kinnitus, nagu ei oleks neid informeeritud protokollide tehtud muutustest, ei vasta tõele. Sellega seoses viitab komisjon hagejatele 14. oktoobril

1991 saadetud kirjale. Komisjon leiab igal juhul, et nimetatud muudatused ei muuda hagejate poolt äraakuulamise käigus esitatud väidete tähendust.

30 Kohus tõdeb, et vastuseks komisjoni argumentidele, mille kohaselt komisjoni poolt äraakuulamise protokollis tehtud muudatustest oli - vastupidiselt hagejate väitele - neile teada antud komisjoni 14. oktoobri 1991 kirjaga, kordasid hagejad väidet, et nimetatud kiri oli adresseeritud ettevõtetele, aga mitte nende juristidele. See asjaolu ei sea kahtluse alla ettevõtetele sel moel edastatud informatsiooni kehtivust. Kohus täheldab ka, et ettevõtteid, keda oli protokollimuutustest sel moel nõuetekohaselt informeeritud, ei väida, et nimetatud muutused oleksid nende antud seletuste sisu muutnud või, et need muutused oleksid mõjutanud konkurentsi kahjustavat tegevust ja turgu valitsevat seisundit käsitleva nõuandekomitee antud arvamuse kehtivust. Tuginedes eeltoodul asjaoludel ja kooskõlas väljakujunenud kohtupraktikaga lükatakse ka väite teine pool tagasi ega peeta vajalikuks määrata selles osas ka mingeid uurimismeetmeid (Esimese Astme Kohtu otsus kohtuasjas 44/69 Buchler vs. komisjon [1970] ECR 733, lõige 17; kohtuasjas 48/69 ICI vs. komisjon [1972] ECR 619, lõige 31; kohtuasjas 30/78 Distillers Company vs. komisjon [1980] ECR 2229; Kohtu otsused kohtuasjas T-2/89 Petrofina vs. komisjon [1991] ECR II-1087, lõige 45; kohtuasjas T-4/89 BASF vs. komisjon [1991] ECR II-1523, lõige 47; kohtuasjas T-6/89 Enichem Anic vs. komisjon [1991] ECR II-1623, lõige 47; kohtuasjas T-9/89 Huels vs. komisjon [1992] ECR II-499, lõige 79; kohtuasjas T-12/89 Solvay vs. komisjon [1992] ECR II-907, lõige 67; ja kohtuasjas T-15/89 Chemie Linz vs. komisjon [1992] ECR II-1275, lõige 76).

31 Eeltoodust järeldub, et esimese väite mõlemad osad tuleb tagasi lükata ja seetõttu lükatakse tagasi ka väide otsuse kehtetuse kohta ning Kohus ei pea määrama hagejate nõutud dokumentide esitamist.

Väide ebapiisava põhjenduse kohta

32 Hagejad väidavad, et otsust ei ole piisavalt põhjendatud ja otsuse põhjendus ei ole küllaldane, et põhjendada selle resolutiivosa, mille sisu jääb hagejate arvates ebaselgeks.

Väite esimene osa: komisjon ei ole piisavalt arvestanud hagejate argumentidega

33 Hagejad väidavad esiteks, et komisjonipoolne ebapiisav arvestamine hagejate argumentidega võrdub põhjenduste puudumisega. Hagejate arvates näitab nimetatud ebapiisavat põhjendust selgelt näiteks asjaolu, et komisjon kinnitas ühe lepinguosalise teatud edasimüüja müügipiirkonnas tehtud müügitehingute künniseks kümme üksust ning kui müügitehingute arv jäi sellest arvust allapoole, siis koondinformatsiooni selle kohta ei tohtinud jagada. Hagejad väidavad, et see künnisarv on liiga kõrge ega võta arvesse turu tegelikku olukorda, mis on äärmiselt hajutatud. Samuti leiavad hagejad, et aasta pikkune võrdlusperiood ei ole vastuvõetav. Selles suhtes on otsuse punkt 61 niivõrd ebaselge, et lepinguosalsed pole olnud suutelised seda üheselt tõlgendama. Teiseks väidavad ettevõtjad, et otsus ei käsitle Data Systemit, väljaarvatud ühes joonealuses märkuses, mis võrdub selle süsteemi osas puuduliku põhjendusega. Kolmandaks leiavad hagejad, et otsuses ei arvestata asjaolu, et enamike liikmesriikide seadused lubavad jagada ettevõtjatele registreerimisandmeid. Hagejate neljas ja viimane väide on, et Euroopa Kohus tõdes Papiers Peints kohtuasjas tehtud otsuses, et komisjon on kohustatud esitama üksikasjalised põhjendused siis, kui otsus - nagu ka käesoleva kohtuasja puhul - "ulatub märksa kaugemale, kui eelnevad otsused" (Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas 73/74 Papiers Peints de Belgique vs. komisjon [1975] ECR 1491, lõige 33). Hagejate arvamusel pole komisjon käesolevas asjas ilmselgelt oma kohustusi täitnud.

34 Komisjon märgib, et infovahetust on käsitletud paljudes komisjoni otsustes. Käesoleva asjaga seoses ei saa välistada neid otsuseid kui selle kohtuasja pretsedente ainult seetõttu, et need ei puuduta kestvuskaupu. Samuti ei vasta tõele hagejate väide, nagu oleks kõnealune otsus esimene, mis käsitleb tehtud müügitehinguid puudutava informatsiooni vahetamist. Komisjon väidab lisaks, et otsus on igal juhul piisavalt põhjendatud, mistõttu on alust tagasi lükata väide, et eelmainitud Papier Peints de Belgique kohtuasjas väljatoodud põhimõtteid on eiratud. Kõnealune otsus ei lähe eelnevalt kehtestatud põhimõtetest kaugemale, vaid kõigest rakendab neid põhimõtteid ühe teatud turu suhtes. Seetõttu väidab komisjon, et otsus on piisavalt põhjendatud kohtuasjas Papiers Peints antud kohtuotsuses toodud viisil. Eriti märgitakse otsuses selgelt, et andmete vahetusest tingitud konkurentsikahjustused ei ole vältimatud ja kuna üks asutamislepingu artikli 85 lõikes 3 sätestatud tingimustest ei ole täidetud, siis võib komisjon erandi saamiseks esitatud taotluse tagasi lükata teisi tingimusi arvestamata (Euroopa Kohtu otsus liidetud kohtuasjades 56/64 ja 58/64 Consten ja Grundig vs. komisjon [1966] ECR 299).

35 Kohus leiab, et komisjon, kes leidis otsuse punktide 33 ja 65 põhjal, et Data System on vastuolus asutamislepingu artikli 85 lõikega 1, kuna see infovahetussüsteem kopeerib *mutatis mutandi* eelmist süsteemi ning, et infovahetussüsteem ei vasta ka asutamislepingu artikli 85 lõike 3 nõuetele, kuna konkurentsikahjustused ei olnud möödapääsmatud, on sellega oma otsust piisavalt põhjendanud, sõltumata sellest, milliste tulemustega kohtuasja uurimise selles faasis võidakse nende põhjenduste õigsust hinnata. Argumendi kohta, et pole arvesse võetud Euroopa Kohtu Papiers Peints kohtuasjas toodud põhimõtteid, tõdeb Kohus, et nimetatud kohtuotsuse kohaselt tohib komisjon väljakujunenud kohtupraktikat järgivate otsuste puhul esitada otsuse põhjendava osa kokkuvõtlikult, kuid kui vastuvõetav otsus läheb oluliselt kaugemale" kui otsuse tegemise kuupäeval kehtiv väljakujunenud kohtupraktika (lõige 31 ja järgnevad lõiked), peab komisjon esitama ulatuslikuma põhjendava osa. Käesolevas asjas leiab Kohus, et nagu komisjon on õigesti argumenteerinud ja nagu on selgitatud ka käesoleva kohtuotsuse põhjendustes (vt. lõige 90), rakendab see otsus lihtsalt komisjoni eelnevates otsustes toodud põhimõtteid teatava turu, nimelt Ühendkuningriikide põllumajandustraktorite turu suhtes. Seetõttu ei või hagejad õigustatult väita, et komisjon ei ole arvestanud Euroopa Kohtu Papiers Peintsi kohtuasjas esitatud eelmainitud põhimõtteid ning selles osas ei ole ka vajalik uurida liikmesriikide erinevaid õigussüsteeme.

Väite teine osa: otsuse resolutiivosa ebatäpsus

36 Hagejad väidavad, et otsuse resolutiivosa täpset ulatust ei ole võimalik selle põhjendustest selgesti välja lugeda, mis on vastuolus kohtupraktikaga (eelpool mainitud kohtuasjas Consten ja Grundig vs. komisjon). Hagejate arvamuse kohaselt, lisaks sellele, et otsuse resolutiivosa artiklid 1 ja 2 põhinevad nii faktiveal kui ka õigusnormi rikkumisel, ei toeta ka otsuse põhjendused nimetatud artikleid, mistõttu isikutel, kellele see otsus on suunatud, on võimatu seda täita. Lisaks eelnevale on otsuse resolutiivosa artikkel 2, mis puudutab lepingu hindamist vastavalt asutamislepingu artikli 85 lõikele 3 vastuolus komisjoni eelnevate otsustega. Kui komisjon tunnistab, et leping sisaldab sätteid, mille kohta ta ei saa erandeid teha, nagu käesolevas asja puhul, on komisjonil proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvalt kohustus teha erand tingimusel, et nimetatud sätted kõrvaldatakse. Lõpuks väidavad hagejad, et ei ole võimalik täpselt määratleda, milline ulatus on otsuse artiklis 3 hagejatele pandud kohustusel mitte astuda lepingutesse, mille eesmärk on samasugune või sarnane, kui kõnealuse informatsioonivahetuse lepingu eesmärk. Otsuse resolutiivosa oli nii ebaselge, et AEA oli sunnitud esitama uue teate.

37 Komisjon leiab, et käesolevas asjas ei ole viitamine eelnimetatud kohtuasja Consten ja Grundig otsusele asjassepuutuv. Käesolevas asjas kahjustab konkurentsi infovahetusleping tervikuna, aga mitte selle üksikud sätted. Sellega, et komisjon määratles tingimused, mille täitmise puhul ta ei ole infovahetuslepingu vastu, on komisjon käitunud vastavalt kohtuasja Consten ja Grundig otsuse nõuetele, mille kohaselt peab komisjon - juhul kui ta pole otsuse resolutiivosas täpsustanud, millised lepingu osad kuuluvad asutamislepingu artikli 85 lõike 1 rakendamisalasse - otsuse põhjendustes selgitama, miks neid lepingu osi ei ole võimalik ülejäänud lepingust eraldada. Viidates resolutiivosa tõlgendamise põhimõttele, nagu see on toodud Euroopa Kohtu otsuses kohtuasjas Suiker Unie ja teised vs. komisjon (liidetud kohtuasjad 40/73 kuni 48/73, 50/73, 54/73 kuni 56/73, 111/73, 113/73 ja 114/73 [1975] ECR 1663), leiab komisjon, et otsuse resolutiivosa on selgelt väljendatud, seda eriti punkti 61 osas.

38 Kohus märgib, et kohtuasjas Consten ja Grundig vs. komisjon antud kohtuotsuses esitas Euroopa Kohus asutamislepingu artikli 85 lõike 1 tõlgenduse osas, et selle sättes toodud lepingu kehtetus peab piirduma lepingu selliste sätetega, mis on asutamislepingu artikli 85 lõike 1 kohaselt konkurentsi kahjustavad, kui nimetatud sätteid saab ülejäänud lepingust eraldada. Vastavalt kohtuotsusele, millele toetutakse, saab lepingut tervikuna pidada asutamislepingu artikli 85 lõikega 1 vastuolus olevaks ainult siis, kui leping moodustab sellise terviku, et konkurentsi kahjustavaid sätteid ei ole võimalik sellest eraldada. Sellega seoses täpsustas Euroopa Kohus, et viimatimainitud olukorras peab komisjon "otsuse põhjendustes selgitama, miks tema arvates ei ole neid osi võimalik ülejäänud lepingust eraldada" (otsus kohtuasjad Consten ja Grundig vs. komisjon [1966] ECR, lk 344). Seetõttu leiab Kohus, et hagejate argumendid ei ole selles osas põhjendatud. Esiteks nähtub otsuse sõnastusest selgesti, et - nagu komisjon väidab - peetakse selles asjas konkurentsi kahjustavaks kogu infovahetussüsteemi, aga mitte teatavate andmete vahetust ettevõtete vahel vastavalt ettevõtetevahelise infovahetuse lepingule. Teiseks leiab Kohus, et Euroopa Kohtu kohtupraktikat asutamislepingu artikli 85 lõike 2 tõlgendamise osas, nagu see ilmneb kohtuasjas Consten ja Grundig vs. komisjon antud kohtuotsuses, ei ole võimalik otseselt üle kanda juhtumile, kus kaalutletakse erandi andmist asutamislepingu artikli 85 lõike 3 alusel, kuna viimatimainitud juhul peab komisjon taotluse teinud ettevõtete avaldusele vastamiseks määratlema oma seisukoha lepingu suhtes sellisena nagu sellest on komisjonile teada antud, kui asja uurimise käigus ei ole võimalik saavutada muudatuste tegemist lepingusse.

39 Väite kohta, et on raske tõlgendada otsuse artiklit 3, mille kohaselt peavad ettevõtjad hoiduma ühinemast infovahetussüsteemidega, mille eesmärk on sarnane või sama, kui lepingul, mille kohta taotletakse erandit, leiab Kohus, et see on puhtalt deklareeriv. Asutamislepingu artikli 85 lõige 1 sisaldab konkurentsi kahjustavaid lepinguid puudutavat põhimõttelist keeldu. Seetõttu peavad hagejad ettevõtted täitma seda kohustuslikku sätet olenemata komisjoni poolt selles asjas vastu võetud otsustest vähemalt siis, kui komisjon teeb - nagu ta tegi käesolevas asjas otsuse punktides 16 ja 61 ning otsuse resolutiivosa artiklis 1 - võimalikuks selle, et ettevõtjad, "kellel on oma äritegevuse osas õigus nõuda õiguskindlust" saavad teada, millises ulatuses on õiguspärane infovahetussüsteem, milles nad osalevad. Eriti selgesti ilmneb otsuse punktist 50, mis ei ole mingil moel vastuolus otsuse resolutiivosaga, et konkurentide müügitegevust puudutav teave "ajaloolisel eesmärgil" ei ole seadusevastane. Sellisel juhul, kui komisjon oleks tahtnud keelata erinevat infovahetussüsteemi, milles hagejad osalesid, oleks see võinud sõltumata otsuse artiklist 3 toetuda otseselt asutamislepingu artikli 85 lõikele 1. Nagu komisjon tõdeb, on otsuse resolutiivosa selge, kui seda loetakse, võttes arvesse eelnimetatud põhjendusi ja eriti selle punkte 16 ja 61. Seetõttu tuleb väite teine osa tagasi lükata.

40 Eelpooltoodust lähtuvalt lükatakse teine väide tagasi.

Väide, et otsus põhineb asjakohase toote ja asjakohase turu ebaõigel definitsioonil.

Poolte argumendid

41 Hagejate väitel sisaldab otsuse faktiline osa vigu toote kirjelduse ja turuanalüüsi osas. Nimetatud faktivead mõjutavad otsuse seaduslikkust, kuna nendel põhineb komisjoni juriidiline hinnang.

42 Hagejad leiavad, et otsus ei sisalda toote kirjeldust ja seal püütakse jätta mulje, et turg on kontsentreeritud, kuigi tegelikult on see avatud ja seal toimub konkurents. Nõudmise suhtes ei too otsus välja turu omadusi ja teeb selles osas valed järeldused. Kuna turg on asendusturg, saab nõudmist elavdada ainult mitmekesistamise ja uuenduste kaudu, nii et tootjad, kellel puudub nõudmise kohta põhjalikum teave, võivad sattuda investeerimisriski alla. Tarne osas annab otsus turu kohta ebaõige ettekujutuse. Nelja suurima tootja turuosad varieeruvad, nende osa ühenduse turust on alla 50 %, neid ootab ees oluline

restruktureerimine ja lisaks peavad nad toime tulema elava konkurentsi tingimustes. Põhiliste tarnijate turuosad on oluliselt kahanenud, kuna muude konkurentide turuosad on kasvanud. Ettevõtted, mis olid infovahetussüsteemi loomise ajal juhtpositsioonil, on praeguseks asendunud uute turuliidritega. Komisjoni väide, nagu eksisteeriks olulised tõkked, mis raskendavad turulepääsu, ei vasta tõele. Üldkokkuvõttes ei muuda leping turgu mingilgi määral jäigaks ja paindumatuks, vaid hoopis aitab kaasa selle suuremale läbipaistvusele.

43 Toote analüüsi osas vaidlustavad hagejad otsuses esitatud väite, nagu oleksid eri tüüpi tooted omavahel suures ulatuses asendatavad. Hagejad väidavad, et leping ei klassifitseeri traktoreid ainult nende võimusest ja jõuülekandest lähtuvalt, vaid ka mudeli alusel, mis on veel olulisem. Hagejad leiavad, et komisjon keelas selle praktika ilma, et oleks tegelikke turutingimusi korralikult analüüsinud ning seetõttu on komisjon tuvastanud, et rikkumine toimus *per se*, mis on vastuolus nii Euroopa Kohtu kohtupraktika, komisjoni eelnevate otsuste ja poliitika kui ka komisjoni erinevate teatistega ning komisjoni igaaastase ettekandega konkurentsipoliitika osas.

44 Viimaseks leiavad hagejad turu geograafilise määratluse osas, et viitamine ainult vastava siseriikliku seaduse rakendusala on turgude geograafilise ulatuse määramiseks liiga lihtsustatud meetod. Kui Fiat ostis Ford New Holland Limited, väljendas komisjon selle tehingu vastavuse kohta antud 8. veebruari 1991 otsuses, mis võeti vastu Nõukogu Määruse (EMÜ) nr 4064/89, 21. detsember 1989, kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle artikli 6 lõike 1 punkti b alusel, käesolevale juhtumile vastupidist arvamust, millega väljendas selgelt, et ühenduse sees ei saa enam eksisteerida siseriiklike turge. Hagejate arvamusel on käesolevas asjas asjassepuutuva turu defineerimine veelgi tähtsam, kuna otsuse kohaselt on põhitootjate positsioon tugev ja eksisteerivad turutõkked, millised arvamused oleksid asjakohatud, kui vastava turu siseriiklikku olemust pole võimalik tuvastada. Tegelikult viitavad teatud faktid, et nimetatud turg on ülemaailmne või vähemalt üle-Euroopaline.

45 Komisjoni väitel puudutab pooltevaheline vastuolu ennekõike Ühendkuningriikide traktorituru loomust ja järeltõhki, mida selle põhjal ühenduse konkurentsiseaduse osas tehakse. Kostja leiab, et turg on kitsas ja tugevalt kontsentreeritud ning seal eksisteerivad kõrged turulepääsu tõkked. Komisjon märgib, et ta ei pea vastama kõigile ettevõtjate poolt esitatud faktilistele küsimustele ja et, arvesse võttes hagejate poolt esitatud kogu tõendusmaterjali

(kohtujurist Sir Gordon Slynni arvamus kohtuasjas 86/82 Hasselblad vs komisjon [1984] ECR 883), saab ta jääda oma vastulauses esitatud arvamuse juurde. Lisaks leiab komisjon, et hagejate väide, nagu komisjon ei oleks toodet analüüsinud, ei vasta tõele.

46 Komisjon väidab ka, et vastupidiselt hagejate väitele, tegi ta turuanalüüsi, kuid jõudis selle põhjal teistsugustele järeldustele kui hagejad. Toote analüüsi osas lükkab komisjon tagasi hagejate poolt esitatud diferentseerimiskriteeriumid. Samuti ei võta komisjon omaks hagejate turu kohta esitatud analüüsi, mille kohaselt on tegu avatud turuga. Kõnealune turg on komisjoni väitel asendusturg, mida iseloomustab vähene konkurents, oligopolistiline iseloom, viie ettevõtja domineeriv positsioon ja tugev ustavus tootemargile. Tarne puudutab asendatavaid tooteid. Komisjon ei eita, et traktor on heterogeenne toode, kuid tema arusaamine selle heterogeensuse ulatusest erineb hagejate arvamusest. Kuigi tarne on suhteliselt mitmekesine, tuleb seda mitmekesisust hinnata nõudmise iseloomust lähtuvalt. Tugev konkurents turul ei ole tingimata põhjus, miks suuremate konkurentide turuosad on muutunud.

47 Hagejate väide, et tarnijad suurendavad investeringuid, et kohalduda langeva nõudmisega, et vasta tõele turul, kus kontsentratsiooniaste kasvab. Samuti ei nõustu komisjon hagejate väitega, nagu oleks komisjon kirjeldanud asjassepuutuvat turgu ebaõigesti kui suletud turgu, kus turule sisenemisele on seatud olulised tõkked. Komisjoni väitel saab turgu, millest ülekaaluka osa hõlmavad neli tootjat ning kus nende osa ja ülejäänud ettevõtjate osa vahel on suur vahe, nimetada kõrgete sisenemistõkete turuks.

48 Komisjon leiab, et ta defineeris asjassepuutuva geograafilise turu õigesti kui Ühendkuningriikidega piirduva turu, kuna kõnealune infovahetussüsteem põhineb andmetel, mida koguti blankettidelt, mida kasutati ainult Ühendkuningriikide territooriumil. Viimaseks leiab komisjon, et arvesse võttes ustavust tootemargile, on nõudmise hinnaelastsus vähene. Infovahetussüsteem võimaldab lepinguosalistel sel moel säilitada Ühendkuningriikides üldist kõrget hinnataset.

Euroopa Kohtu hinnang

- Tooteturg

49 Asutamislepingu artikkel 85 keelab lepingud, otsused ja kooskõlastatud tegevused, millel on konkurentsivastane eesmärk või mõju. Käesolevas asjas ei väideta, nagu oleks kõnealuses infovahetussüsteemil konkurentsivastane mõju. Järelikult saab igasugune vastuväide sellele rajaneda ainult mõjul, mida see turule avaldab (vt. *a contrario* eeltoodud otsus kohtuasjas Consten ja Grundig antud kohtuotsus). Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleks sellisel juhul lepingu võimalikku konkurentsivastast mõju hinnata võrrelduna konkurentsiga, mis toimuks "ilma vaidlusaluse lepinguta" (Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas 56/65 Société Technique Minière vs. Maschinenbau Ulm [1966] ECR 235).

50 Kohus leiab, et otsustamaks, kas komisjon on käesolevas asjas arvesse võtnud turu eripära, tuleb kõigepealt hinnata tooteturu definitsiooni õigsust ja seejärel selgitada, kas otsuses sisalduv turu omaduste kirjeldus on täpne.

51 Tooteturu definitsiooni osas tuleb kõigepealt hinnata toote asendatavuse astet. Kohus leiab, et hagejate argument, nagu otsuses ei oleks tooteturu analüüsitud, tuleb tagasi lükata, kuna otsusest nähtub piisavalt selgesti, et see põhineb eeldusel, et asjassepuutuv turg on põllumajandustraktorite turg Ühendkuningriikides. Lisaks, kuna hageis nimetatud infovahetussüsteemis osalemise eelduseks on vaid see, et ettevõtte toodab põllumajandustraktoreid Ühendkuningriikides või impordib neid sinna ja osalus ei ole piirne teatud liiki põllumajandustraktoritega, ei ole põhjendatud hagejate argument, et tooteturu definitsioon on vale ja eri tüüpi põllumajandustraktorid on vaid vähesel määral omavahel asendatavad. Selle fakti põhjal järeldeb Kohus, et ettevõtted ise määravad lepingu kontekstis oma konkurentsipositsiooni komisjoni poolt omaksvõetud põllumajandustraktori üldise mõiste alusel.

52 Hagejate kriitika komisjoni aadressil, mis puudutab turu määratlemist oligopolistiliseks turuks ja komisjoni hinnangut, et turgu valitsevad neli ettevõtet, kes koos võtavad enda alla 75 kuni 80 protsenti turust, tuleb tagasi lükata, sest hagejate endi poolt koostatud turu arengut puudutav tabel, mis on esitatud hagiavalduse lisa 10, näitab, et turu tähtsaim omadus, ehk selle oligopolistiline iseloom, on püsitud muutumatuna. Tabelist nähtub, et 1991. aastal moodustas nelja suurima tarnija turuosa kokku 82,4 % ja 1979. aastal 82,3%. Lisaks selgub selle dokumendi põhjalikumal uurimisel, et erinevalt hagejate väidetest, on suuremate ettevõtjate seisund püsitud suhteliselt muutumatuna, kui välja arvata John Deere firmad, mille turuosa selle ajavahemiku vältel kahekordistus. Kuid sellegipoolest, nagu

komisjon õigesti väitis, ei ole selle üksiku ameerika tootja turule tungimine piisav põhjus ümber lükkamaks kostja järeldust, et antud turgu iseloomustab konkurentide turupositsioonide suhteline stabiilsus ja kõrged turule sisenemise tõkked.

53 Nimetatud turulepääsu tõkked põhinevad ennekõike sellel, et uued konkurendid peavad omama küllaldaselt tihedat levitusvõrgustikku. Lisaks näitab selle kohtuasja uurimine, et nagu näha otsuse ja eriti selle punktide 35, 38 ja 51 põhjal, on üle 30 hobujõuliste traktorite import Ühendkuningriikidesse üsna vähene, mida kinnitab ka komisjoni aruanne "Euroopa ühenduse põllumajandustehnika sektor", mis esitati Kohtule vastusena Kohtu kirjalikule küsimusele, ning teiselt poolt hagejate endi esitatud andmed, mis näitavad, et import puudutab tooteid, mis ei ole suures osas asendatavad, kuna vastavalt tollistatistikale olid 1991. aastal sissetoodud 3862 uuest sõidukist 2212 sõidukit võimsusega alla 25 kw. Seda analüüsi ei vaidlustata ka uuringus, mis puudutab jääktarne struktuuri, mille erakordselt killustatud olemus kindlustab, vastupidiselt hagejate väitele, suuremate ettevõtete positsiooni.

54 Kokkuvõttes leiab Kohus, et komisjoni väide, et asjassepuutuval turul on kinnise oligopoli omadused, on õige.

55 Eelnimetatust järeldub, et hagejad ei ole esitanud piisavaid tõendeid, mille põhjal võiks näidata, et komisjoni definitsioon asjassepuutuva turu toimimise kohta põhineb ilmsel valehinnangul.

- Geograafiline turg

56 Kohus leiab, et asjassepuutuvat turgu võib määratleda geograafiliselt kui piirkonda, mille sees konkurentsitingimused, eriti tarbija nõudmine, ilmutavad piisavalt homogeenset olemust (vt. analoogia Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas 27/76 United Brands vs. komisjon [1978] ECR 207, lõige 11). Nii ei saa pidada võimatuks definitsiooni, mille komisjon andis oma 8. veebruari 1991 otsuses põllumajandustraktorite turule, nimetades seda üleühenduseliseks turuks. Eeldusel, et selline lahendus on vastuvõetav, ei välista see mingil juhul, et asjassepuutuvaid turgusid, millel tuleb praktika tagajärgi mõõta, defineeritakse kui siseriiklikke turgusid, kui vaidlustatud praktika piirneb geograafiliselt ühe liikmesriigi territooriumiga, nagu käesolevas asjas. Sellisel juhul on tarnijad ise oma tegevusega andnud turule siseriikliku turu iseloomu.

57 Eelpoolnimetatust järeldub, et hagejad ei ole põhjendanud, et komisjon tegi ilmse hindamisvea asjassepuutuva turu definitsioonis ja selle toimimise analüüsis ning seetõttu tuleb see väide tagasi lükata.

Väide, et esitatud informatsiooni analüüsis on tehtud faktivigu

Poolte argumendid

58 Hagejad leiavad, et otsuses on lepingu ja Data Systemi kohta valesti väidetud, et leping sellises vormis, nagu sellest 1988. aastal teatati, eksisteerib juba alates aastast 1975. Süsteem, millest teatati, on erinev kui eelmine süsteem. Samuti on vale otsuse punktides 14 ja 15 esitatud väide, mille kohaselt vorm V55 sisaldab sõiduki registrikohase valdaja nime ja see teave edastatakse lepinguosalistele. Hagejate väitel nõuab haldusasutus edasimüüjatel ainult ostja aadressi postikoodi ning tootjal ei ole võimalik sellise informatsiooni alusel ostjaga kontakteeruda. Hagejad väidavad, et SIL ei võtnud andmete töötlemise ja lepinguosalistele edastamise eesmärgil vormist V55 välja sõiduki registreeritud valdaja tervet postikoodi, vaid edastas ainult postikoodi neli või viis numbrit, mis võimaldavad tuvastada, millises postikoodi piirkonnas iga sõiduk registreeriti, kusjuures postikoodi piirkondi on Ühendkuningriikides 8250.

59 Vastupidiselt otsuse punktides 6 ja 49 väidetule, ei ole selline territooriumideks jagamine mingil moel reeglitevastane. Iga tootja määratleb ise oma edasimüüjate territooriumid ja nende kohta saavad informatsiooni ainult tootja ja SIL, kellele need andmed edastatakse statistika koostamise eesmärgil. Hagejad vaidlustavad väljendi "edasimüüja territoorium, mis põhineb viienumbriks postikoodil", mis nende arvates annab valesti mõista, et edasimüüja territoorium kattub ühe postikoodi piirkonnaga. Samuti vaidlustavad hagejad otsuse väite, et jagatud informatsioon loob täiesti läbipaistva süsteemi, kuna heterogeensete toodete turul, kus konkurents hinna osas on ühendatud muude konkurentsi liikidega, võib informatsioon müügitehingute kohta luua kõigest osalise läbipaistvuse.

60 Hagejad väidavad, et vahetatud informatsioon puudutab registreerimist, aga mitte müügitehinguid. Kuna hinnainformatsiooni ei vahetata, ei mõjuta süsteem hinnakonkurentsi ning igasugused vastumeetmed mahahindluste ja allahindluste korral on välistatud. Hagejad leiavad, et tuleks parandada otsuse 26 punktis esitatud kirjeldust lepinguosalistele nende oma

edasimüütjate tehtud müügitehinguid puudutava informatsiooni kohta, kuna sel moel kogutud informatsiooni kasutatakse ainult tootja ja edasimüütja omavahelistes suhetes, aga mitte infovahetuseks erinevate tootjate vahel.

61 Otsuses püütakse luua infovahetussüsteemi ja paralleelsete importide kahjustamise vahele seos ja selles osas leiavad hagejad, et AEA liikmed on näidanud, et nende käsutuses olev import puudutav informatsioon ei pärine vaidlusalusest infovahetussüsteemist. Hagejate arvates ei vasta tõele komisjoni väide, nagu ei oleks teate põhjal tehtud olulisi muudatusi, kuna komisjon ei võta arvesse asjaolu, et uues süsteemis puudutavad andmed tootja oma edasimüütjate kaudu tehtud müügitehingute kohta ainult edasimüütja oma territooriumil tehtud müügitehinguid. Hagejad rõhutavad, et teise teate alusel süsteemi tehtud muutuste nimestik, nagu see on komisjoni vastuses välja toodud, ei arvesta asjaoluga, et individuaalsete lepinguosaliste registreerimisandmeid puudutavat informatsiooni ei jagata igakuiselt, vaid kvartali kaupa.

62 Komisjoni väitel vaidlustavad hagejad jagatud informatsiooni tõlgenduse osas, mis puudutab lepingu kehtivusaega, postikoodide osa lepingu toimimises ja teise teate ulatust.

63 Esiteks, hagejate väide lepingu kehtivusaja suhtes, et leping eksisteeris alates 1975. aastast, on uus. Enne hagiavalduse esitamist ei teinud hagejad vahet teates puudutatud lepingu ja eelmise infovahetussüsteemi vahel.

64 Seoses osaga, mida etendavad postikoodid lepingu toimimises, näitab leping ja eriti selle punktid 6 ja 49, et komisjoni arvates leppisid lepinguosalised kokku edasimüütjate territooriumide organiseerimise süsteemis, mille põhjal iga tootja sai ise otsustada oma võrgustiku organiseerimise üle ja mis seetõttu avaldas mõju jagatud informatsiooni täpsusele ja läbipaistvusele. Samuti tuleb hagiavalduse argumente sõiduki registreeritud valdaja kohta mõista seoses postikoodi kasutamisega ja selles punktis on hagiavalduse argumendid põhjendamatud. Leping ja Data System pakuvad sel moel andmete vahetuse võimaluse standardsetel alustel. Seetõttu võivad kõik lepinguosalised olla kindlad, et nende kasutuses olevale statistikale vastavad andmed on kättesaadavad ka teistele lepinguosalistele. Komisjoni arvates vähendab see süsteem konkurentide vahelist ebakindlust ja aitab ohjeldada "peidetud konkurentsi", nagu on määratletud otsuse punkti 37 esimeses lõikes.

65 Teise teate ulatuse osas leiab komisjon, et otsuse punktis 65 selgitatakse põhjused, miks komisjon leidis, et lepinguga võrreldes ei sisaldanud teine teade olulisi erinevusi. Komisjoni arvates võimaldab Data System, samuti kui esimese teate esemeks olnud süsteem, konkurentide müügitehingute tuvastamist ning annab võimaluse tuvastada ka edasimüüjate väljaspool oma territooriumi tehtud müügitehinguid. Kuigi komisjon ei eita, et teise teatesse oli esimese teatega võrrelduna tehtud teatud positiivseid muudatusi, ei olnud komisjonil võimalik anda teisele teatele asutamislepingu artikli 85 lõike 3 põhjal erandit, kuna teates mainitud süsteem jätkas toimimist igakuise infovahetuse põhimõttel, mille hulka kuulusid ka traktorite mudelite kaupa esitatud andmed, mis võimaldas iga konkurendi müügitehingute ja turuosa tuvastamist geograafilistel alustel alates siseriiklikust ja piirkondlikust tasemest kuni edasimüüjate territooriumide ja postikoodi piirkondadeni välja. Viidates otsuse punkti 61 teisele lõikele, väidab komisjon, et hagejad olid täiesti teadlikud komisjoni arvamusel, mille kohaselt nad ei tohi jagada informatsiooni kohalike piirkondade tasandil ja, et suurte geograafiliste piirkondade kohta tohivad nad informatsiooni edastada ainult kord aastas ning ainult andmete edastamisele eelnenud aasta kohta. Informatsioon osas, mis aitab ühekuiste perioodide kaupa tuvastada lepinguosaliste ja edasimüüjate müügimahte ja turuosasid, viitab komisjon vastuseks Kohtu kirjalikule küsimusele teise teate lisa 2 lõigetele B ja C.

Euroopa Kohtu hinnang

- Otsuse punkti 14 tõlgendus

66 Kõigepealt märgib Kohus, et pooltevahelise ebaametliku kohtumise käigus 7. detsembril 1993 nõustus komisjon sõnaselgelt, et otsuse punkti 15, mis sätestab, et punktis 14 nimetatud informatsiooni edastatakse lepingupooltele "allpool kirjeldatud aruannete ja analüüside kujul" tuleb tõlgendada nii, et SILi poolt dokumenteeritud andmed edastatakse lepinguosalistele otsuse järgmistes lõigetes kirjeldatud aruannete ja analüüside kujul, kuid see ei tähenda, et kogu punktis 14 nimetatud informatsioon saadetakse pärast selle töötlemist SILi poolt lepinguosalistele. Kohus leiab, et selline tõlgendus, isegi kui seda saaks pidada faktiveaks, et mõjuta mingil moel otsuse õiguspärasust, kuna see faktiviga ei mõjuta otsuse punkte 18, 37, 38, 40, 41, 45, 55 ja 63. Otsuse punkt 18 kuulub otsuse fakte hindava osa juurde, samas kui hagejad, vastupidiselt ärakuulamise käigus väidetule, ei ole suutelised tõestama, et komisjoni poolt otsuse punktis 14 tehtud võimalik faktiviga mõjutab punkti 37 viimast lauset, punkti 38 kolmanda taande viimast lauset, punkti 40 esimest lauset, punkti 41

teise taande lause lõppu, punkti 45 teist lauset, punkti 55, punkti 63 viimast lauset ja punkti 65 kolmandat lauset.

67 Täpsemalt ei ole vale otsuse punkti 37 viimases lauses esitatud väide, et "käesoleval juhul on tõenäoline, et kõnealuse juhtumi oligopolide turupositsioonid neutraliseeruvad, mis omakorda toob kaasa nende stabiliseerumise, kuna infovahetussüsteemi liikmeid ei ohusta mingisugune konkurents väljastpoolt, kui välja arvata paralleelsed impordid, mida samuti jälgitakse, nagu eelpool selgitati", sest nagu märgiti eespool (lõikes 52), on piisava selgusega tõestatud, et Ühendkuningriikide põllumajandustraktorite turul on suletud oligopoli iseloom.

68 Ka otsuse punkti 38 kolmanda taande viimane lause: "seda informatsiooni on võimalik saada ka klientidelt, kes võivad informeerida edasimüüjaid konkurentide hindadest antud territooriumil" kõigest kirjeldab ühte võimalikku turu toimimise viisi, võttes arvesse turu omadusi, nagu neid eespool on analüüsitud, kuid ei ühenda sellist turu toimimise viisi mingil moel vaidlusaluse infovahetussüsteemiga.

69 Mis puudutab otsuse punkti 40 esimest lauset: "ainsad olulised andmed, mida Ühendkuningriikide traktorituru kohta on raske saada, on täpne teave iga tootja/edasimüüja müügitahumahu kohta, mis võimaldaks vahetult märgata oligopoli liikmete ja edasimüüjate müügitahumahu ja turuosades toimuvaid muutusi", ei suuda hagejad ärakuulamise käigus väidetule vastupidiselt mingil moel tõestada, et selle lausega püütakse viidata nii edasimüüjatele, kes kuuluvad jaotusvõrku kui ka konkurentide jaotusvõrkudesse kuuluvatele edasimüüjatele.

70 Punkti 41 teise taande lause lõpu osas, mille kohaselt kogutav informatsioon võimaldab igal lepinguosalistel "jälgida, millise tulemuse annavad konkurentide turustusstrateegiad, eriti nende hinnastrateegiad" ei saa vaidlustada, et vaidlusalune infovahetussüsteem võimaldab lepinguosalistel hinnata oma turupositsiooni võrrelduna konkurentide positsiooniga ja samas jälgida ka konkurentide turustusstrateegiate toimivust.

71 Otsuse punkti 45 teises lauses öeldakse, et "üksikasjalikud teadmised Ühendkuningriikide traktorituru müügitahumahu struktuuri kohta aitavad lepinguosalistel kaitsta oma positsiooni konkurentide vastu, kes ei osale lepingus." Nagu allpool (vt. punkt 91) tõestatakse, ei saa olla kahtlust, et infovahetussüsteem annab lepinguosalistele

konkurentsieelise ja vastupidiselt hagejate väidetele, ei ole selleks vajalik, et lepinguosaliste käsutuses peaks olema informatsioon tootjate ja edasimüüjate kohta, kes lepingus ei osale.

72 Otsuse punkt 55 ja punkti 63 viimane lause puudutab lepinguosaliste võrgustikku kuuluvate edasimüüjate territooriumil tehtud müügitehinguid. Selles suhtes ei vaidlusta hagejad otsuse punktides 55 ja 63 süsteemi kohta antud hinnangut, vaid märgivad lihtsalt, et kirjeldatud infovahetussüsteem on sama süsteem, mida kirjeldatakse esimeses teates, ega puuduta Data Systemit. Kuna otsuses ei väideta, et otsuse punktides 55 ja 63 süsteem puudutab Data Systemit, ei ole hagejad mingil moel suutnud tõestada väidetud vea olemasolu.

73 Sellest järeldub, et nagu märgitud eelpool (vt. lõige 66), ei suuda hagejad vastupidiselt oma väidetele tõestada, et komisjonipoolne võimalik faktiviga otsuse punktis 14 on piisavalt tõsine, et mõjutada selle kehtivust.

- Teised väidetavad faktivead

74 Esiteks, SILi poolt töödeldavate sõiduki registrikohase valdaja postikoodi puudutava informatsiooni osas näitab otsuse punkti 14 sõnastus, mis viitab sõnaselgelt viiest numbrimärgist koosnevale postikoodile, et puudub faktiline alus hagejate väitel, nagu komisjon oleks teinud faktivea, väites, nagu võtaks SIL vormilt V55 välja sõiduki registreeritud valdaja postikoodi kõik seitse numbrit.

75 Teiseks ei ole hagejad edasimüüjate territooriumide korralduse osas tõestanud, et komisjoni hinnang, et need territooriumid määratletakse kas ühekaupa või grupina vastavalt postikoodipiirkondadele, sisaldab faktivigu.

76 Kolmandaks tuleb pidada faktiliselt põhjendamatuks hagejate argumenti, et otsuse punkti 26 viimast taanet tuleb tõlgendada nii, et tootjad on korraldanud omavahelise infovahetuse, mitte aga tootjate ja nende edasimüüjate vahelisi suhteid puudutavate andmete vahetamise, kuna otsuses lihtsalt tõdetakse, et edasimüüjate müügitehingute analüüs "võimaldab tootjatel tuvastada teatud postikoodipiirkonnas müügitehinguid teinud edasimüüjad ja võrrelda nende müügitehinguid terves majandussektoris toimunud müügitehingutega antud postikoodipiirkonnas".

77 Neljandaks ja viimaseks, väite osas, et komisjon ei võtnud Data Systemi analüüsis arvesse, et süsteem teatab iga tootja edasimüüjate müügitehingutest nende müügiterritooriumil kvartaalselt, leiab Kohus Data Systemi teatise vormi lisa 2 lõigete B ja C osas, et osa informatsiooni sõidukite registreerimise kohta saadetakse lepinguosalistele igakuiselt, kuna ülejäänud informatsioon, eriti teave vastavate edasimüüjate müügitehingute kohta nende müügiterritooriumidel, edastatakse kvartali kaupa. Seetõttu ei sisalda mingeid faktivigu komisjoni hinnang otsuse punktis 65, mille kohaselt Data System "jätkab igakuist informatsiooni lähetamist lepinguosaliste ja edasimüüjate müügimahtude ja turuosade kohta".

78 Järelikult tuleb tagasi lükata hagejate väide, et komisjoni hinnang sisaldab faktivigu, mis mõjutavad otsuse õiguspärasust.

Väide asutamislepingu artikli 85 lõike 1 väärarandamise kohta

Poolte argumendid

79 Hagejad vaidlustavad komisjoni järelduse, et informatsioon konkurentide hiljutiste müügitehingute kohta kahjustab vältimatult konkurentsi, kuna kõrvaldab "varjatud konkurentsi" ja tugevdab turulepääsu tõkkeid. Samuti vaidlustavad hagejad komisjoni väite, et nende oma edasimüüjate müügitehingute kohta kogutav informatsioon võimaldab lepinguosalistel kahjustada edasimüüjate ja paralleelimportijate tegevust.

80 Hagejate väitel ei öelda otsuses sõnaselgelt, et lepingu eesmärk on konkurentsi kahjustamine. Kui lepinguga püütakse, nagu käesolevas asjas, edendada konkurentsi tarnete parandamise eesmärgil, ei tohiks esitada lepingu kohta vastuväiteid selle mõjust lähtuvalt enne, kui seda mõju on põhjalikult analüüsitud. Lepingu mõjude hinnangu osas on hagejatel kaks põhilist kaebust. Hagejad väidavad esiteks, et komisjoni faktivead viivad loogiliselt välja õigusnormi rikkumiseni ja teiseks, et analüüs lepingu mõjust oligopolistilisel turul ei vasta tõele.

81 Esimese punkti osas väidavad hagejad põhimõtteliselt, et oletused, millel põhinevad otsuse punkt 35 ja järgmised punktid, eriti aga punktid 37, 40, 44 kuni 48, 49, 51 ja 52 ning otsuse punktides 56 ja 57 on osaliselt või täielikult väärad. Otsuse punktides 37 kuni 52 esitatakse küsitavaid ja isegi valesid andmeid väärarandatu tõena. Punktid 44 kuni 48 näitavad

komisjoni suhtumise vastuolulisust, sest komisjon ei saa samal ajal väita, et leping on kõigile avatud ja et see on Ühendkuningriikide turule pääsemisel tõkkeks.

82 Teise punkti osas viitavad hagejad eriti professor Albachi eksperdiarvamusele, millele viidatakse eespool lõikes 4, ja väidavad, et kuigi komisjoni väitel selline leping nagu kõnealune leping lämmatab vääramatult konkurentsi oligopolistilisel turul, ei ole Ühendkuningriikide turul sellise turu omadusi. Isegi kui turu oligopolistilist loomust tunnustatakse, näitab majandusuurimus, et komisjoni analüüs oli vaid kokkuvõttev. Seetõttu leiavad hagejad, et komisjon püüab leida kinnitust oma *per se* rikkumise teooriale, kuid ei ole faktide põhjal suutnud tõestada konkurentsitingimuste olulist halvenemist, mille oleks põhjustanud lepingu võimalik mõju. Selleks oleks komisjon pidanud hindama lepingut konkurentsi vaatenurgast, mis oleks toimunud siis, kui lepingut ei eksisteeriks. Selle asemel tõdeb komisjon ainult, et on toimunud rikkumine *per se*. Kuid kohtupraktikas ei leidu mingit alust *per se* keeldu puudutava reegli kohaldamiseks. Hagejate väitel elavdab vaidlusalune infovahetus konkurentsi, aga mitte ei kahjusta seda. Kui edastatavad andmed on kõigile konkurentidele kättesaadavad, nagu käesolevas asjas, saab infovahetussüsteemist vahend konkurentsi elavdamiseks.

83 Otsust ei toeta ükski pretsedent ei analüüsimeetodi ega rakendatud õiguspõhimõtete osas. Pretendentide uurimine näitab hoopis, et need on vastuolus komisjonipoolse infovahetussüsteemi analüüsiga, mida puudutab käesolev asi. Selles osas viitavad hagejad 1978. aastal avaldatud komisjoni seitsmendale aruandele konkurentsipoliitika kohta. Käesolevas asjas ei ole komisjon järginud reeglit, mille ta ise endale kehtestas.

84 Samuti väidavad hagejad, et infovahetuslepingud, mille vastu komisjon on protestinud, puudutasid hindade või homogeensete toodete kohta käivate andmete vahetamist. Ainult üks komisjoni otsus käsitles kestvuskaupeade, täpsemalt traktorite kohta käiva informatsiooni vahetust. Tegemist oli komisjoni 13. juuli 1983. aasta otsusega 83/361/EMÜ, mis puudutab menetlust vastavalt asutamislepingu artiklile 85 (IV/30.174, Vimpoltu, ELT 1983 L 200, lk 44). Kui sellel juhul leiti, et hinnainformatsiooni vahetanud ettevõtjate käitumine meenutas kartelli liikmete käitumist. Samuti ei saa komisjon tugineda oma 15. detsembri 1986. aasta otsusele 87/69/EEC, mis puudutab menetlust vastavalt asutamislepingu artiklile 85 (IV/31.458 - X/Open Group, ELT 1987 L 35, lk 36), milles ühelt poolt esitatakse võimalikele tagajärgedele, mida informatsioonivahetus võib konkurentidele avaldada, laiaulatuslik

definiitsioon, mis ületab Euroopa Kohtu heakskiidetud tõlgenduse piirid ja teiselt poolt tehakse sellisele infovahetusele erand. Euroopa Kohutult pole kunagi palutud lahendit asjas, mis puudutab ainuüksi informatsioonivahetust. Komisjoni väide, nagu oleks asjassepuutumatu küsimus, kas kõnealune toode on homogeenne toode või diferentseeritud toode, on otseselt vastuolus majandusteooriaga. Seetõttu tuleb järeldada, et otsuse muud aspektid ei ole selles asjas asjassepuutuvad. Hagejad väidavad kokkuvõtvalt, et lisaks asjaolule, et otsus ei põhine ühelgi pretsedendil, näitab ka otsuste aluseks olevate asjade uurimine nende kontekstis näitab, et need on otseses vastuolus käesolevas asjas tehtud järeldustega.

85 Komisjon väidab, et tema suhtumine kõnealusesse infovahetussüsteemi on täpselt sama, mida komisjon propageerib oma seitsmendas aruandes konkurentsipoliitika kohta. Käesolevat juhtumit uurides ei kohaldanud komisjon infovahetussüsteemide kohta käivat *per se* keeldu. Viidates eriti otsuse punktile 51, väidab komisjon, et hagejad ei saa eitada, et otsus sisaldab täpset analüüsi tingimuste kohta, milles turg toimib, isegi kui nad selle analüüsiga ei nõustu. Väide, et otsuses ei väljendata selgelt, et lepingul on konkurentsivastane eesmärk, põhineb väitel, nagu oleks leping konkurentsi soodustav. Sellist väidet ei toeta miski. Seetõttu leiab komisjon, et Kohtul ei ole mingisuguseid tõendeid, mille põhjal võiks Kohus tuvastada ilmse vea või võimu väärkasutamise. Hagejate väide, et komisjon saab uurida lepingu konkurentsivastast mõju ainult juhul, kui ta on tuvastanud, et sellisel lepingul on konkurentsivastane mõju, ei ole kooskõlas Euroopa Kohtu kohtupraktikaga ja komisjoni poolt vastuvõetud otsustega. Et näidata lepingu võimalikku mõju konkurentsile, peab komisjon vastavalt Euroopa Kohtu otsusele kohtuasjas 19/77 Miller vs. komisjon [1978] ECR 131 tõestama, et lepingul võib selline mõju olla ja komisjoni sõnul on ta seda otsuse punkti 51 neljandas lõigus teinud. Hagejate väide ei võeta arvesse, et kui komisjon kaalutleb sekkumatustõendi või individuaalse erandi andmist, tuleb tal arvesse võtta ka lepingu võimalik negatiivne mõju konkurentsile. Käesoleval juhul keeldus komisjon heaks kiitmast peamiste juhtivate ettevõtjate vahelise infovahetuse tagajärjel tekkivaid konkurentsikahjustusi turul, mida valitseb oligopol ja kus konkurents on vähene.

Euroopa Kohtu hinnang

86 Kohus märgib, et vastavalt otsusele analüüsiti infovahetuse mõju konkurentsile Ühendkuningriikide põllumajandustraktorite turul otsuse punktides 35 kuni 56 ainult lepingu mõju vaatepunktist. Analüüs tehti kahe eristava kriteeriumi alusel. Esiteks teeb otsus vahet

konkurentsivastasel mõjul, mis tekib iga konkurenti puudutava informatsiooni levitamise tulemusel (punktid 35 kuni 52) ja konkurentsivastasel mõjul, mis tekib iga lepinguosalise edasimüüjate müügitehinguid puudutava informatsiooni levitamise tulemusel. Teiseks, analüüsides iga lepinguosalise müügitehingute kohta käivate andmete levitamise mõju, teeb komisjon vahet "peidetud konkurentsi" negatiivsel mõjul (punktid 37 kuni 43) ja negatiivsel mõjul, mida turulepääsemisel peavad kogema tootjad, kes ei osale lepingus (punktid 44 kuni 48).

87 Konkurentide müügitehinguid puudutava informatsiooni levitamise konkurentsivastase mõju osas öeldakse otsuse punktides 35-43 esiteks, et infovahetussüsteem tagab tarnijate vahel turutingimuste suhtes täieliku läbipaistvuse. Võttes arvesse eelnimetatud turu omadused (vt. lõiked 52 ja 53), hävitaks selline läbipaistvus igasuguse allesjäänud "peidetud konkurentsi" ettevõtjate vahel ja likvideeriks ebakindluse konkurentide käitumise ettearvatavuse suhtes. Teiseks tõdetakse otsuses, et turulepääsu eelduste suhtes tekitab infovahetussüsteem äärmiselt diskrimineeriva olukorra, kus lepingus osalevate ettevõtjate käsutuses on informatsioon, mis võimaldab neil oma konkurentide käitumist prognoosida samas, kui ettevõtjatel, kes ei osale lepingus, ei ole oma konkurentide käitumise suhtes mingit kindlust ning lisaks, kui nad peaksid nimetatud halvemuse likvideerimiseks lepinguga ühinema, tehakse nende käitumine viivitamatult nende põhilistele konkurentidele teatavaks.

88 Edasimüüjate müügitehinguid puudutava informatsiooni levitamisest tekkiva konkurentsivastase mõju osas öeldakse otsuses (punktid 53-56), et infovahetussüsteem saab avaldada eri konkurentide tehtud müügitehinguid iga edasimüüja territooriumi tasandil. Otsuses väidetakse, et kuni teatava künniväärtuseni on teatud edasimüüja territooriumil toimunud müügitehingute põhjal võimalik iga müügitehingut täpselt tuvastada. Otsuses asub komisjon seisukohale, et antud perioodi ja toote kohta on kümme ühikut see künnis, millest allpool on võimalik informatsiooni täpselt määratleda ja iga müügitehingut tuvastada (punkt 54). Otsuses tõdetakse samuti, et süsteemi abil on võimalik jälgida edasimüüjate tegevust, tuvastada importi ja ekspordi ja seeläbi jälgida paralleelseid importe (punkt 55), võttes aluseks süsteemi poolt pakutud andmed konkurentide müügitehingute kohta teatud edasimüüja territooriumil ning andmed teatud edasimüüja müügitehingute kohta väljaspool tema territooriumi. Selline olukord võib alandada tootemarkide vahelist konkurentsi, millega võib kaasna negatiivne mõju hindadele.

89 Võttes arvesse hagejate faktilised väited ja nende võimaliku mõju otsuses tehtud juriidilisele iseloomustusele, märgib Kohus, et nagu ta juba eespool leidis (lõigetes 66-78), ei ole hagejad suutnud tõestada, vastupidiselt nende väitele, et komisjonipoolsed võimalikud faktivead võiksid mõjutada otsuse kehtivust.

90 Teiseks, hagejate väite osas, et kõnealune otsus ja komisjoni poolt eelnevalt vastuvõetud otsuste vahel on vastuolu, leiab Kohus, et nimetatud otsus ei ole mingil moel vastuolus komisjoni eelnevate otsustega. Komisjoni otsused, millele viidatakse, puudutavad infovahetust, kus informatsioon erineb käesolevas asjas kõne all olevast teabest või kus turgude iseloom ja toimimismeetodid on teistsugused kui asjakohasel turul. Samuti ei suutnud hagejad tõestada, et komisjon ei arvestanud oma otsuses teatavaid põhimõtteid, mida ta kohustus järgima, eriti oma seitsmendas aruandes konkurentsipoliitika kohta. Nagu juba tõdeti eespool (lõikes 35), järeldub sellest, et otsuse põhjendav osa on komisjoni eelnevate otsuste valguses piisav ja hagejad ei saa väita, et otsus ei võta arvesse Euroopa Kohtu poolt eelmainitud *Papiers Peints* kohtuasjas väljatoodud põhimõtteid.

91 Sellegipoolest märgib kohus, et - nagu ka hagejad ütlesid - on see otsus esimene, kus komisjon keelab ära infovahetussüsteemi, mis ei puuduta otseselt hindu, kuid ei toeta ka muid konkurentsi kahjustavaid süsteeme. Selles osas leiab Kohus, nagu ka hagejad on õigesti argumenteerinud, et tõeliselt tugeva konkurentsiga turul võib ettevõtjatevaheline läbipaistvus viia tarnijatevahelise konkurentsi tugevnemiseni, kuna sellises olukorras asjaolu, et ettevõtja arvestab oma turukäitumise reguleerimisel temale edastatava teabega, ei vähenda ega eemalda teiste ettevõtjate teadmatust nende konkurentide turukäitumise prognoositavuse suhtes, kui võtta arvesse tarnete hajusus. Teisest küljest leiab Kohus, nagu argumenteerib ka komisjon, et täpsete, lühikese ajavahemiku järel edastavate registreeritud sõidukeid ja nende registreerimiskohta puudutavate andmete üldine vahetamine peamiste tarnijate vahel võib oluliselt kahjustada ettevõtjatevahelist konkurentsi turul, mis - sarnaselt kõnealusele turule - on tugevalt kontsentreeritud ja oligopolistiline (lõige 52) ning kus konkurents on juba tugevalt alanenud ja infovahetus on hõlbustunud. Sellises olukorras võimaldab turu toimimise kohta käiva informatsiooni perioodiline jagamine, et kõik konkurendid saavad regulaarsete ajavahemike tagant teada erinevate individuaalsete konkurentide turupositsioonid ja -strateegia.

92 Seda hinnangut ei saa vaidlustada põhjendusega, et kohtueelne uurimine ja eriti SILi antud ja komisjoni heakskiidetud täpsustused näitavad, et alates 1. septembrist 1988 saavad lepinguosalisel tootemargi ja mudeli kaupa esitatud kokkuvõtva turuülevaate ainult kord aastas, kuna igale süsteemi liikmele kahe aastase seeria vahel edastatav informatsioon puudutab ainult antud tootja positsiooni turul tervikuna. Selliste andmete andmine kõikide tarnijate käsutusse eeldab, et ettevõtjate vahel kehtib vähemalt vaikiv kokkulepe, millega määratletakse edasimüüjate territooriumid Ühendkuningriikides kehtiva postikoodisüsteemi põhjal, ning institutsionaalne võrk, mis võimaldab ettevõtjate omavahelist andmevahetust ettevõtjate organisatsioonide vahendusel, millesse nad kuuluvad; teiseks, arvestades andmete perioodilisuse ja süsteemsusega, võivad antud ettevõtjad nende alusel paremini prognoosida oma konkurentide tegevust, mis läbi väheneb või kaob ebakindlus turu toimimise suhtes, mis oleks eksisteerinud ilma sellise infovahetusega. Lisaks väidab komisjon otsuse punktides 44-48 õigesti, et hoolimata sellest, millise otsuse Ühendkuningriikide traktoriturule siseneda sooviv ettevõtja teeb ja kas ta ühineb lepinguga või mitte, on leping talle igal juhul ebasoodne, vaatamata sellele, et infovahetussüsteem on oma tagasihoidliku hinna ja liikmeks astumise reeglite tõttu põhimõtteliselt kõigile avatud. Kui ettevõtja ei ühine infovahetuslepinguga, siis jääb tal jagatav informatsioon ja turuteave saamata ning kui ta otsustab lepinguga liituda, saab tema äristrateegia kohe kõigile konkurentidele teatavaks informatsiooni kaudu, mida neile jagatakse.

93 Eelnimetatust järeldeb, et hagejatel ei ole põhjust väita, et vaidlusalune leping tõenäoliselt elavdab konkurentsi turul ja et komisjon ei ole vaidlusaluse lepingu konkurentsi kahjustavat loomust piisava juriidilise põhjalikkusega tõestanud. Asjaolu, et komisjon ei suuda näidata lepingu tegelikku mõju turule (mida oleks võinud põhjustada muuhulgas asjaolu, et lepingu rakendamine on peatatud alates 24. novembrist 1988) ei mõjuta käesoleva asja lahendamist, kuna asutamislepingu artikli 85 lõige 1 keelab nii tegelikud kui ka võimalikud konkurentsivastased mõjud, juhul kui nad on piisavalt tuntavad, nagu käesolevas asjas, võttes arvesse turu omadused, nagu neid eespool kirjeldatakse (lõige 52). Seetõttu ei ole Kohtul vajadust lahendada küsimust, kas komisjonil on õigus väita, nagu oleks mitmed ettevõtted ärakuulamise käigus andnud mõista, et lepingu rakendamise peatamine oleks märkimisväärselt kahjustanud nende ettevõtete võimet turu arenguid ette ennustada. Lisaks väidab komisjon otsuse punktides 55 ja 56 õigesti, et vähemalt kuni 1. septembrini 1988, millisel kuupäeval SIL lõpetas vormi V55/5 saatmise ettevõtetele, võimaldas vaidlusalune infovahetussüsteem Ühendkuningriikidesse suunduvate põllumajandustraktorite paralleelsete

importide jälgimist sõiduki kerenumbril alusel, mille tootja sisestas nimetatud blanketile. Lepingu konkurentsivastase mõju analüüsi tulemust ei mõjuta 12. märtsil 1990 tehtud teise teatamise sisu, kuna, nagu argumenteeritakse otsuse punktis 65 ja nagu järeldeb teate vormi lisas 2 esitatud informatsioonist, pakub uus süsteem "endiselt igakuist teavet lepinguosaliste ja edasimüüjate müüginõude ja turuosade kohta ning esitab ka üksikasju iga müüdü traktori kerenumbril ja registreerimiskuupäeva näol. Viimatinimetatud teave, samuti nagu vorm V55/5, võimaldab tuvastada kõikide traktorite päritolu ja sihtkohta".

94 Eelnimetatust järeldeb, et väide asutamislepingu artikli 85 lõike 1 väära rakendamise kohta tuleb tagasi lükata.

Väide asutamislepingu artikli 85 lõike 3 rakendamisest keeldumise kohta valedel alustel.

Poolte argumendid

95 Hagejad väidavad, et nad andsid komisjonile üksikasjalised tõendid lepingu eeliste kohta. Otsuse punktis 60 tunnustatakse, et lepinguosalistel kasutatakse saadavat informatsiooni konkurentsi elavdamiseks, eriti toodete levitamise parandamiseks, kuid nad ei suuda sellega kompenseerida lepingu tagajärjel tekkinud konkurentsikahjustusi. Samuti väidavad hagejad, et põhiline põhjus, miks komisjon võttis infovahetussüsteemi suhtes negatiivse hoiaku on, et leping võimaldab vahetult jälgida konkurentide tegevust, paralleelseid importe ja edasimüüjate müügitehinguid väljaspool nende territooriumi. Hagejate sõnul ei anna Data System oma liikmetele nimetatud jälgimisvõimalust, sest süsteem tagab tuvastamiseks vajalike andmete külmutamise kolmeks kuuks.

96 Samuti väidavad hagejad, et asutamislepingu artikli 85 lõike 3 kohane erand oleks igal juhul uue süsteemi osas põhjendatud, sest lepinguosalistel ei saa enam oma edasimüüjate müügitehingute kohta käiva informatsiooni põhjal tuvastada väljaspool nende territooriumi tehtud tehinguid. Lisaks ei edasta SIL Data Systemiga enam lepinguosalistele vormi V 55/5. Edaspidi piirub saadav informatsioon ainult kere numbril ja registreerimiskuupäevaga.

97 Komisjon leiab, et hagejate argumendid põhinevad otsuse vääral tõlgendamisel. Komisjon eitab, et ta oleks tunnistanud infovahetuse positiivset mõju konkurentidele. Ei ole mingit alust järeldeb, et komisjoni hinnang, nagu oleks täitmata üks asutamislepingu artikli

85 lõikes 3 esitatud neljast tingimuseset, on ilmselt vale. Seetõttu leiab komisjon, et ta on eranditaotluse tagasi lükanud õigetel põhjustel. Nimetatud hinnangut ei vaidlustatud teises teates, mis tegi infovahetussüsteemi kõigest väikeseid muutusi, mistõttu kehtib pärast esimest teatamist tehtud hinnang ka teise teate analüüsi kohta.

98 Komisjon leiab, et kui vormi V55/5 "vabatahtlik statistiline osa" on täidetud, sisaldab see sõiduki registreeritud valdaja nime ja aadressi. Data Systemis võtab SIL blanketilt V55/5 välja üksikasjalised andmed traktorite kerenumbrite ja registreerimiskuupäeva kohta ja edastab need lepinguosalistele. Komisjon leiab, et selline teave võimaldab lepinguosalistel tuvastada iga müüdud traktori päritolu ja sihtkohta. Lisaks ei ole need andmed, vastupidiselt hagejate väitele, hädavajalikud garantii- või preemianõuete kontrollimiseks, nagu ilmneb otsuse punktides 59-65. Garantii- või preemianõuete kontrollimiseks ei ole vaja, et tootja osaleks koos oma konkurentidega ühises infovahetussüsteemis, ja iga tootja võib luua ja kasutada oma isikliku sobiva meetodi selliste nõuete kontrollimiseks.

Euroopa Kohtu hinnang

99 Esiteks märgib Kohus, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt artikli 85 lõikes 3 sätestatud neli tingimust, mille täitmise korral võib komisjon teha individuaalse erandi komisjonile nõuetekohaselt teatatud lepingule, on kumulatiivsed, mistõttu komisjonil on seaduslik alus lükata tagasi eranditaotlus juhul, kui üks nendest tingimustest ei ole täidetud. Lisaks märgib Kohus, et on eeskätt nende ettevõtete ülesanne, kes annavad komisjonile lepingust teada eesmärgiga taotleda sellele erandit, esitada komisjonile tõendid näitamaks, et leping vastab asutamislepingu artikli 85 lõikes 3 sätestatud tingimustele (Euroopa Kohtu otsus liidetud kohtuasjades 43/82 ja 63/82 VBVB ja VBBB vs. komisjon [1984] ECR 19; Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas T-66/89 Publishers Association vs. komisjon [1992] ECR II-1995). Käesolevas asjas leiab otsus, et infovahetuse tagajärjel tekkinud konkurentsikahjustused ei ole möödapääsmatud, kuna "oma firma ja kogu majandusala andmetest piisab põllumajandustraktorite turul toimimiseks" Ühendkuningriikides. Seda otsuse punktis 62 tehtud esimese teadaandmise kohta tehtud järeldust korratakse punktis 65 teise teadaandmise kohta. Kohtu sõnul väidab komisjon õigesti, et esimese teate kohta tehtud järeldused kehtivad, *mutatis mutandis*, ka teise teate kohta, kuna, nagu eelpool märgiti, Data System "jätkab igakuist informatsiooni lähetamist lepinguosaliste ja edasimüüjate müügimahtude ja turuosade kohta". Nagu pooltevahelise kohtumise käigus 7. detsembril 1993 tõdeti, kavatses komisjon

näidata, et lühikeste ajavahemike järel esitatavad andmed, mis võimaldavad tuvastada konkurentide üksikuid müügitehinguid, ei ole esitatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud. Hagejad tõdevad ainult, et kogutavad andmed on vajalikud klienditeeninduse ja garantiiteenuste tagamiseks, kuid ei tõesta, et infovahetussüsteemi tekitatud konkurentsikahjustused, nagu neid eespool analüüsiti (punkt 91), oleksid möödapääsmatud, eriti arvestades hagejate esitatud eesmärkidega. On selge, et klienditeenindust ja garantiiteenuseid saab korraldada väga hästi ka ilma kõnealuse süsteemi tüüpi infovahetussüsteemita. Järelikult infovahetussüsteem, nagu seda esimeses teates ja 12. märtsil 1990 antud teises teates kirjeldati, ei täida asutamislepingu artikli 85 lõikes 3 sätestatud tungimusi.

100 Eeltoodust järeldeb, et väide, nagu oleks komisjon valedel alustel tagasi lükanud talle esitatud taotluse individuaalse erandi saamiseks, tuleb tagasi lükata ning samuti lükatakse tagasi hagi tervikuna.

Kohtukulud

101 Vastavalt Esimese Astme Kohtu Kodukorra artikli 87 lõikele 2 tuleb kohtukulud sisse nõuda poolelt, kelle kahjuks otsus on tehtud, kui pool, kelle kasuks otsus tehti seda oma avaldustes taotles. Kuna hagejad ei suutnud oma seisukohti tõestada, tuleb kohtukulud sisse nõuda neilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

käesolevaga:

- 1. Lükkab tagasi hagiavalduse;**
- 2. Määrab, et kohtukulud tuleb tasuda hagejatel solidaarselt.**

Cruz Vilaça Briët Harrington
Saggio Biancarelli

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 27. oktoobril 1994 Luxembourgis.

H. Jung,
Kohtusekretär

J. L. Cruz Vilaça
President